

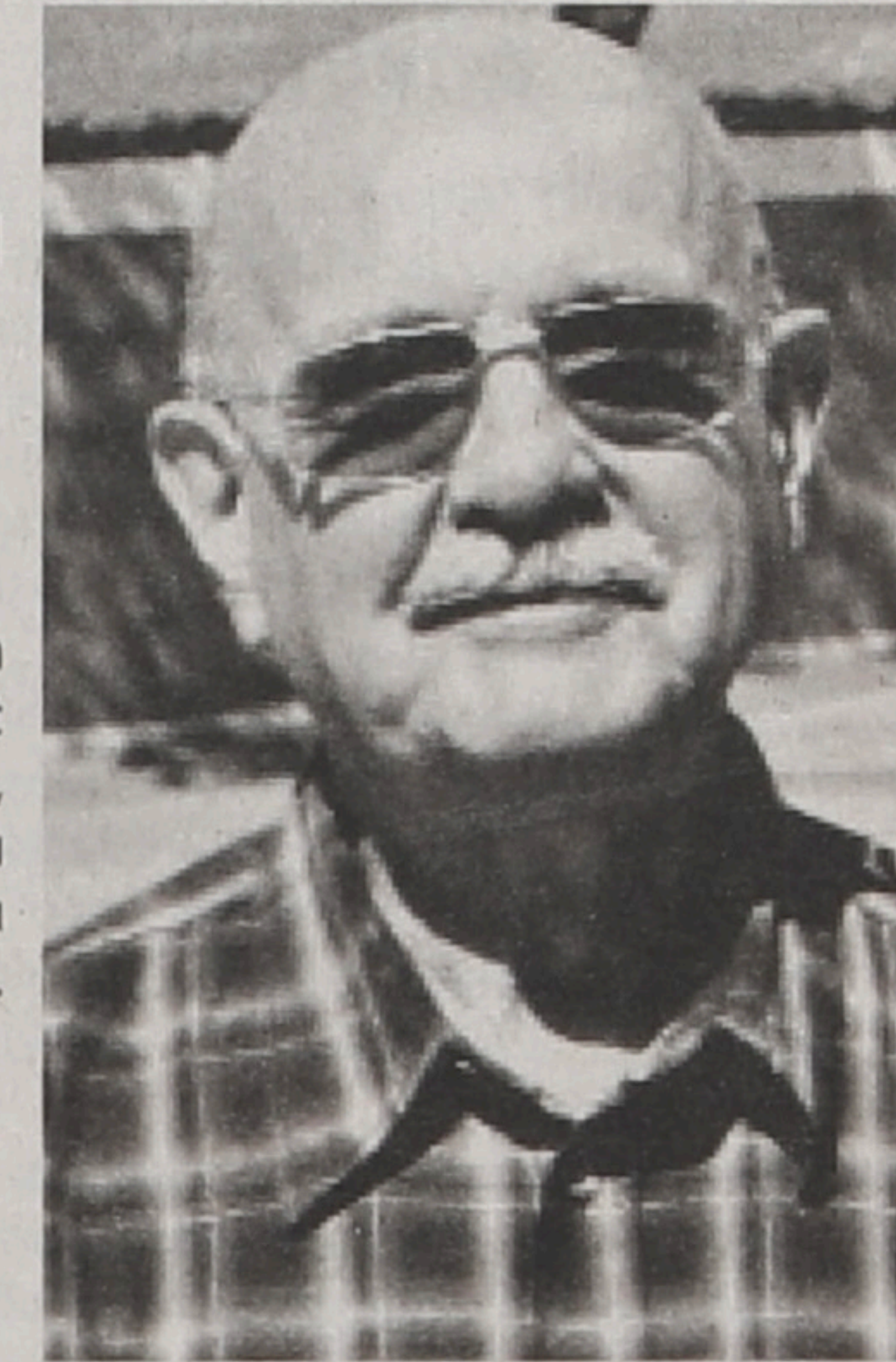

Sosyalizmin neferine veda

Türkiye sosyalist hareketinin neferlerinden Nihat Sargın, işçiler, emekçiler ve sosyalistler tarafından sonsuzluğa uğurlandı. Sargın'ın kızıl bayrağa sarılı tabutu toprağa verilirken düzenlenen törende, Enternasyonal Marşı söylendi. Mezarına kızıl karanfiller bırakan kitle, sık sık, "Yaşasın devrim ve sosyalizm" sloganı attı. **ŞULE YILDIRIM 8'DE**

İşçilerin omzundan uğurlandı sonsuzluğa

Türkiye sosyalist hareketinin önemli isimlerinden Nihat Sargın dün sonsuzluğa uğurlandı. Sargın'ın naaşı işçiler, emekçiler ve sosyalistler tarafından taşındı

Sosyalizmin neferi Nihat Sargın, geçtiğimiz salı günü yaşamını yitirmişti.

Şule Yıldırım

17 Kasım'da 83 yaşındayken yaşamını yitiren sosyalist mücadele tarihinin önemli ismi Nihat Sargın için dün Kadıköy Kızıltoprak'taki Zührtüpaşa Cami'nde binlerin katılımıyla tören düzenlendi.

ENTERNASYONAL'LE UĞURLANDI

Törene Nihat Sargın'ın yakınları, Türkiye İşçi Partisi (TİP) kurucularından Avni Erakalın, Tarık Ziya Ekinci, Sargın'ın Avukatı Mehmet Karaca, BDP Milletvekilleri Hasip Kaplan, Gülten Kışanak, Ufuk Uras, ÖDP Genel Başkanı Alper Taş, TKP Genel Başkanı Erkan Baş, DSP Genel Başkanı Masum Türker ve Rasih Nuri İleri'nin yanı

ğı TÜSTAV'ın Başkanı Fahrettin Ozan ve TEKEİ işçileri de vardı.

Sargın'ın kızıl bayrağa sarılı tabutu cenaze aracına bindirilerek Zincirlikuyu Mezarlığı'na getirildi. Törene katılan binler otobüslerle Zincirlikuyu Mezarlığı'na geldi.

ilan törenin ardından top-mezarına kızıl karanfiller "Yaşasın devrim ve sosyalizm kardeşliği" sloganları'nın anısına Enternasyonal

Sargın'ın toprağa verilmesi sırasında duyulan sesler

20 KASIM 2010 CUMARTESİ

NAZIM ALPMAN

nazimalpmann@birgun.net

Solcu olmanın değişmez çizgisi

Türkiye solunun önde gelen isimlerinden Nihat Sargın 19 Kasım Cuma günü Kızıltoprak Zührtüpaşa camiiinde sevenleriyle vedalaşarak sonsuzluğa uğurlandı.

Sargın'ın yaşam çizgisi bir bakıma Türkiye'de solcu olmanın kaderi ya da kadetsizliği'nin tipik örneğini oluşturuyor. 1927'de İstanbul'da dünyaya gelen Sargın, 1944'de İstanbul Tıp Fakültesi'ne giriyor. Sade bir öğrenci olarak Tıbbiye'yi okuyup bitirse, mesleğinin ona sağladığı olanaklarla kısa sürede rahat bir hayat sürerek düzeye erişebilecek. O yıllarda doktor olabilmek kolay mı?

Ama Sargın gören gözlerle ve hisseden bir kalbe sahip olduğu için kendisinden öte dertleri de kendisine mesele ediniyor. Solcu oluyordun, 1946'da İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği üyesi ve sonrasında da Genel Sekreteri olarak görev yapıyor.

Toplumsal mücadelenin kapısını aralıktan sonra artık siyasi bir kanala ulaşmadan durmak olur mu? Parti olmadan toplumu dönüştürmek, yoksulluğu ortadan kaldırmak, eğitim, sağlık hizmetlerinin bütün halkı kapsayacak biçimde genişletilmesi mümkün olabilir mi?

Ayrıca ülkenin birikmiş o kadar çok sorunu var ki, bunların hepsini bir anda ortadan kaldırmak için ancak "devrim" gereklidir. O yıllarda tek devrimci yapı da Türkiye Komünist Partisi TKP'dir. Sargın 1948'de TKP'ye girer. Artık başına gelmedik bela kalmayacaktır.

Çünkü Türkiye'yi yöneten sağcı iktidarların halkı uyutmak için ellerinde bulunan en büyük silah anti-komünizmdir! Daha komünistlerin bile doğru dürlük komünizmi öğrenmeyi beceremediği dönemde azgın sağcılar ağızlarını komünizmle açıp, şeytanla kapatmaktadırlar. Hatta o kadar ki, gazetelerde komünist prototipi olarak boynuzlu, kuyruklu elinde üç sivri uçlu çatalı olan şeytan çizilmektedir.

O yıllarda da sağcı olmak kolaydı, şimdi ki gibi...

Solcu olmak ise doğrudan başını belaya sokma dilekçesi halindeydi.

Şimdi de farksız değil!

Nihat Sargın halkı yalanlarla uyutup, onları Kore'de asker yapanlara karşı her aşamada uyandırma-aların zili çalarak yaşamının sonuna kadar mücadele etti.

Muayenehane, hastane açmadı, şirket kurmadı, para kazanmadı, servet edinmedi. Vatandaş millet Sakarya nutukları arasında halkı soyunlara karşı isyan bayrağı açtı.

1963'te Türkiye İşçi Partisi'ne (TİP) girdi. 1975'te TİP'in ikinci kuruluşunda partinin genel sekreteri Behice Boran'la birlikte çalıştı.

12 Eylül 1980 darbesiyle birlikte hayatı yeniden savruldu. Yurtdışına gitmek zorunda kaldı. Sürgün yıllarında da sivasetten kopmadı.

Artık Türkiye "normale döndü" denilen yıllarda yeni bir yapılanmanın kaptanı olarak (TKP-TİP birleşmesi) Nabi Yağcı ile birlikte Türkiye'ye döndü. Yeniden tutuklandı. Türkiye'yi yönetenler değişiyor ama anlayış aynı kalıyordu. Solcu belledikleri kimsenin gözünü yaşına bakmıyorlardı, Sargın'ın da ilerlemiş yaşına bakmadılar. Zaten baksalar da "gözünde yaş" göremeyeceklerdi!

Bütün hayatı otoriteye dik durmakla geçti. Boyun eğmedi.

1940'lı yıllarda komünistleri "şeytan" olarak görenler, sonraki yıllarda da değişik temsiller aracılığıyla söyledikleri yalanlardan hiç utanmadılar. Komünist partiler de siyasi yelpazede bir yere sahiptir demediler. Sadece "yok edilmelidir" stratejisinde yürüdüler.

Bunları yapanların her şeyleri oldu. İktidara geldiler, hükümetler kurdular, yakın çevreleriyle birlikte halkı fakitleştirip kendileri zengin oldular.

Ama bir tek şeyleri eksikti: Hiç itibarları olmadı!

Çıkip aleni olarak "Nihat Sargın ve onun gibi olan yoldaşlarına bu zulümleri yaptık, çok da iyi ettik" diyemediler. Çocuklarına bırakacakları mirasın onuru olmadı. Onların mirası hep dolar ve TL cinsinden açıklandı.

Nihat Sargın 19 Kasım'da Kızıltoprak'ta dostlarıyla vedalaşıp sonsuzluğa uğurlandı. Arkasından onurlu bir yaşam bıraktı. İşte bu yüzden aramızdan ayrılması sorun değil:

-Nihat Sargın komünistlerin mücadelesinde yaşayacak!